

Poslední den. Na bečovském zámku funguje stroj času

BEČOV NAD TEPLOU Na zámku v Bečově mají stroj času. Stačí se jen trochu zasnít, přivřít oči a ve druhém patře zámeckých interiérů se návštěvníci mohou hravě přenést více než sto let do minulosti. Na stole leží rozepsaný dopis, nedokouřený doutník, pomerančový dort či hrnky připravené na podávání čaje. Pokoje vypadají, jako by je jejich obyvatelé právě opustili.

„Říká se tomu poslední den. Ke stávajícímu vybavení přibýly vázy plné květin, různé maličkosti, cenné předměty z depozitáře či stolní doplňky, které jsme autenticky instalovali na místa, kde se přirozeně vyskytovaly. Pokoje díky tomu vypadají útulně a zabydleně,“ vysvětluje kastelán Státního hradu a zámku Bečov Tomáš Wizovský.

Změny odstartovaly informace o životě na Bečově a o historii sídla, které se před nedávnem souhrou náhod podařilo získat. Do práce se poté pustili odborníci na život šlechty a dějiny všedního dne Jitka Bukovjanová a Vítězslav Štajnochr.

Výsledky jejich snažení nyní mohou poprvé vidět i návštěvníci. „Je to obrovský rozdíl. Ze zámeckého okruhu, který byl vedle relikviáře spíš Popelkou, vytvořili společně s lidmi ze správy zámku probuzenou Růženku,“ rozhlíží se kastelán po nově upravených salonech, kde hodné parády dělají kytice ve vázách. Ačkoli jsou umělé, od živých je běžný návštěvník téměř nerozezná. Hned ve vstupní síni leží na truhlici květinový košík s řezanými polními a zahradními květinami. Odložila jej tam paní domu, která z pravidelných procházek obvykle přinášela to, co aktuálně v okolí kvetlo. Květy následně zahradníci využili při výzdobě interiérů. Zvláštní péči věnovali tamní zámecké kapli. Téměř denně se tu objevovaly vzácné květiny nebo výjimečně krásné exempláře ze zámeckých skleníků. Také dnes jsou tu vidět lilie, růže a tehdejší novinka, pělargonie. Květy hojně zdobily i společenské a soukromé místnosti.

„Mnohé pokoje a salony měly zvláštní funkce. Například do předpokojů byli uváděni hosté, kteří očekávali přijetí pánem či paní domu v některé ze společenských místností,“ otevírá dveře pokoje kastelán Wizovský. Stejně jako před lety i nyní tu čeká na hosty miska s ovocem a likérová souprava. Tehdy oblíbenou francouzskou griotku stačí jen nalít do sklinky.

Prostor u okna ožívuje přírodní trs květin aranžovaný ve stylu japonské ikebany. V další místnosti, kterou je společenský čajový salon, leží na stolku s typickým barevným ubrusem částečně dochovaná porcelánová čajová souprava s šálky, podšálky a konvičkou na mléko. Zajímavé je, že čaj vždy nalila a podala návštěvě sama paní domu. „Přestože ve filmu často vidíme, že nápoj nalévá a roznáší sloužící, nebylo to tak. Individuální obsluha hosta patřila k typickým projevům salonní etikety,“ upozorňuje Wizovský.

V dalším salonu, který je hlavním reprezentačním prostorem, čeká na svůj čas chlazené šampaňské s vysokými čísemi, takzvanými flétami. I tady stůl zdobí monumentální kytice. Nechybí v ní jiřiny, které tehdy byly žhavou novinkou a na Bečově se pěstovaly.

„V korespondenci z počátku roku 1905 je zmínka o tom, že zahradník vysadí stejné množství jiřin jako v roce 1903,“ říká Wizovský a doplňuje, že zajímavosti ze života šlechty na Bečově se lidé dozví také v pokoji zámeckého vychovatele, tedy preceptora, při návštěvě kuřáckého salonu či v knihovně.

„Oficiálně celý prostor otevřeme od čtvrtka 20. června. S úpravami v podobném duchu budeme pokračovat. Na řadu přijde například bývalá trezorová místnost, která dříve hostila relikviář sv. Maura. Tady chceme opět vytvořit původní modrou jídelnu,“ dodává kastelán.

– Jitka Dolanská

Jako kdysi Ke stávajícímu vybavení zámku přibýly vázy plné květin, různé maličkosti, cenné předměty či stolní doplňky. Foto: Zámek Bečov